

jednáních, pocházejících ze smluv datovaných před platností těchto zákonů, jsou nepřipustné.

V důsledku zákona záborového zůstávají zákony ty nadále v platnosti jen ohledně majetku státem nezabraného. Jest tudíž k právnímu jednání ohledně deskového majetku státem nezabraného třeba i na dále svolení pozemkového úřadu, jehož rozhodování může i zde pohybovat se jen v mezích, daných volné jeho úvaze účelem zákonů o pozemkové reformě, jako při souhlasu dle § 7. z. z. (31./10. 1922 č. 15750.)

XI. Z charakteru řízení přejímacího i přidělového jest jasno, že notářům během tohoto řízení bude dáno velmi málo příležitostí k spolupráci. Úřední řízení bude zpravidla skončeno vydáním přidělových listin dle §§ 23. a 27. přiděl. zák. V dalším řízení, to jest při provádění knihovního pořádku, bude však zajisté pro notáře vděčné pole působnosti. Jednalo by se jen o vyřešení způsobu, kdo má rozhodovati o zdání těchto prací: zda sami přidělci určitého celku nebo obvodu, po případě k tomu cíli zájmově sdružení, či nebylo-li by účelnější, aby pozemkový úřad, zavázav si k tomu předem přidělce, sám o zadání prací těch rozhodl. a určitou osobu jimi pověřil.

Všem soudům a státním zastupitelstvům!

Ustanovení odd. III. vládního nařízení z 14. července 1922, č. 198 Sb. z. a n. týkají se podle svého znění evidence výkonu trestů, které se staly po účinnosti tohoto nařízení, t. j. po 1. lednu 1923 právoplatnými a o nichž se tedy podle § 1. po tomto datu vyhotoví trestní list.

Netýkala se tedy evidence ta výkonů trestů nepodmíněných právoplatně uložených v době dřívější.

Nyní se však ukázalo, že evidence takové nezbytně jest zapotřebí. Výkon trestů z doby minulé dosud vážne. Příkladem buď uvedeno, že u jednoho krajského soudu při soudní prohlídce vykonané v prvé polovici listopadu 1922 bylo shledáno nevykonaných trestů na svobodě z doby dávno minulé značný počet, tak na př. 150 z let 1918 a 1919, 108 z roku 1920 atd.; příčinou těchto průtahů může býti jen nedostatek evidence, poněvadž místa k výkonu trestu nebylo nedostatek.

Abyste závaty toho druhu byly i, pokud jde o tresty dříve právoplatně uložené, odstraněny, nařizuje se, aby o všech z jakéhokoliv důvodu dosud neodpykaných, bezpodmínečně uložených trestech byly vyhotoveny útržkové evidenční listy podle ustanovení § 28. vládn. nař. z 14. července 1922, č. 198 a postupováno ohledně manipulace s nimi tak, jak jest v oddělu III. právě cit. vládního nařízení ustanoveno.

Presidia sborových soudů první instance uloží okresním soudům jim podřízeným přiměřenou lhůtu, nepřesahující dobu tří neděl, v níž toto nařízení má býti provedeno, a postarají se také, aby u vlastního soudu k provedení došlo co nejdříve.

U této pak příležitosti budíž znovu poukázáno na to, jaké nepříznivé účinky má v zápětí neodůvodněný průtah ve výkonu trestů a jak mu třeba předejiti.

Účinky ty jsou nepříznivé nejenom v ohledu kriminálně politickém, ale i služebním.

Má-li býti účelu trestu dosaženo, má následovati co nejdříve po spáchaném činu.

Odsouzený musí to také pocítovati jako nepoměrně kruté, když žádá se po něm výkon trestu až několik let po spáchaní trestného činu, jestliže snad již zatím samo odsouzení mělo na páchatele účinek dobrý a přivodilo u něho obrat. Jisto je, že výkon trestu v takovém případě vzbuzuje u postiženého dojem nespravedlnosti. Mimo to nelze v případě tom, když k výkonu trestu dochází za takových průtahů, jak byly příkladem uvedeny shora, vyvarovati se podezření ne dobře informovaných osob, že postupuje se v otázce výkonu trestu ne bez stranickosti, naopak toto může velice dobře vzniknouti a dojíti víry, když se pozoruje, že někdo je donucen k nastoupení trestu ihned, ale po jiném (následkem nedostatku evidence) nastoupení takové nejen řadu měsíců, ale případně rok i více se nežadá. Stalo se již také, že nehoďné kancelářské síly využívaly těchto průtahů ku mámení peněz na odsouzených,

předstírajíce, že mají po zákonu v moci tresty odkládati. Zbytečno je také poukazovati na to, že průtahy ve výkonu trestu vedou ku zbytečnému zatížení a vyvolávají ne zřídka nové a nové žádosti za milost.

Proto jest třeba aby, jak již naznačeno výnosem z 25. července 1920, č. 34 věst., včasněmu výkonu trestu byla věnována bedlivá pozornost a byly povolovány odklady výkonu trestu po zralé úvaze, že žádosti za odklad jsou řádně odůvodněny. Jmenovitě pak buďtež zpravidla údaje žádosti za odklad trestu v cestě co možná krátké přezkoumány co do jejich pravdivosti.

Pokud rozhodování o odkladu výkonu trestu nenáleží státnímu zástupci samému (§ 510. uh. tr. ř. ve znění nov. č. 1/20 Sm. z. a nař.) a pokud vůbec proti rozhodnutí o odkladu výkonu trestu je přípustná stížnost (§ 401. tr. ř. rak. ve znění zák. z 20. července 1912, č. 142 ř. z. a § 481. tr. ř. rak.) postarejtež se státní zástupcové také o to, aby ve všech případech, kdy konaným šetřením odklad není plně odůvodněn, bylo proti povolení odkladu výkonu trestu použito opravných prostředků.

Má-li evidence výkonů trestů, jak byla zařízena shora citovaným vládním nařízením, míti kýžený výsledek, jest nezbytně nutno, aby ustanovení o zasílání evidenčního útržkového listu byla plně dodržována, a vedle toho aby, jak již ve výnose z 5. prosince 1922, č. 59042/22 nařízeno, státní zástupce sám přesvědčil se prohlídkou evidenčních listků, zda ve výkonu trestů nenastaly průtahy, a případně dal pátrati po příčinách jejich.

Teprve tímto zařízením bude umožněno, aby tu a tam se přihodivší hrubé závady ve výkonu trestu byly definitivně odstraněny a aby veškeren pokus kohokoliv o povolování výhod neoprávněných v tomto směru mohl býti odstraněn, případně, stal-li by se přece, potrestán.

ZE DNE.

Projev

notářské komory Pražské a Spolku notářů československých, předložený vládě československé republiky:

Vládním nařízením ze dne 11. května 1923 čís. 102 sb. z. a nař. upraven byl notářský tarif; po druhé za trvání republiky.

Vůdčím motivem podle zprávy důvodové bylo, přizpůsobiti sazby notářské valutovým poměrům domácí měny proti stavu roku 1920, jakož i se zřetelem ku projeveným přáním z interestovaných kruhů, zejména bankovních a průmyslových, při čemž sledována byla základní směrnice z let 1911.

Reprezentace notářů československých: »Ústřední výbor Spolku notářů československých« jakož i valná hromada pražského sboru notářského, přecházejíce z působení řešení otázky svrchu vyčtené mlčením stejně uctivým jako významným, vidí se nuceny vzhledem ku meritů nařízení podati vládě republiky (tento projev:

Řadu decenií, od roku 1871 resp. 1855, po celá léta válečná, ano téměř ještě 2 roky po převratu, čekalo notářstvo na úpravu sazby.

Po prvotní úpravě z roku 1920, když bylo ještě se strany justiční správy vyzváno k úpravě platů kancelářského personálu se slibem zlepšení tarifu, dočkal se nyní úpravy, o níž lze důvodně a právem říci, že komplex otázek sem spadajících nediferencovala a nezhodnotila ani v předpokladech, tím méně v důsledcích a účincích.

Nařízením z roku 1923 zavádí se novota proti stavu dřívějšímu v tom směru, že tarif stanoví maximální hranice při:

- a) právních jednáních mezi živými,
- b) inventurách a projednáních pozůstalostních,
- c) protokolovací valných hromad.

Důvod k této novotě nebyl ani vysloven a mimo to otázka zlevňovací nemá vůbec co činiti s hranicemi maximálními.

Účinek maximálních hranic tarifu bude, — nesporně proti intencím vlády, — ten, že široké vrstvy lidové budou poměrně více zatíženy nežli veliký kapitál, který progressi by spravedlivě snesl. (Berní morálka: progresse při daních a poplatcích.)

Tak na př. při ceně předmětu smlouvy tržové 400.000 Kč činiti bude odměna notářova 2025 Kč, kdežto při ceně 15 mil. Kč pouze o necelých 1000 Kč více, totiž 3000 Kč.

Při inventuře pozůstalosti se jménem 150.000 Kč — 250 Kč a při jmění 15 milionů Kč — rovněž 250 Kč!

Tarif uveden byl v život přes důvodné námitky našeho stavu, jenž protestoval v zásadních otázkách přímo existence stavu se týkajících, ale marně.

Důsledkem této úpravy bude restríkcce personálu jak právníckého, tak neprávníckého, čímž celá řada rodin bude zbavena výživy.

V poplatcích notářských musí přece býti obsažena aspoň částečná kvota na starobní, invalidní, nemocenské a rodinné pojištění notáře a příslušníků jeho rodiny.

Veškerí příslušníci notářství, ač vidí budoucnost šerou a temnou, stojí před nařízením vlády v uctivém pozoru: jsou přesvědčeni, že široké obecnostvo, které v pravdě nese útraty právní pomoci, a to vůči velikému majetku nepoměrně, samo dá vhodné podněty k tomu, aby nalezen byl nutný korektiv.

Tarif notářský vydán byl dne 22. května t. r. vládním nařízením ze dne 11. května 1923 číslo 102. Všichni kolegové budou zřejmě velice a to nepříjemně překvapeni tímto tarifem a proto pokládáme za svou povinnost vylíčit celou genesi tohoto vládního nařízení a úsilí, které projevil náš Spolek, aby jemu zabránil. Jak bude všeobecně známo, vyzvalo ministerstvo spravedlnosti přípisem ze dne 14. ledna 1921 čís. 752 notářskou komoru pražskou, aby působila u svých příslušníků na zvýšení platu personálu, i vysloveno ochotu »k umožnění úpravy platů těch podniknutí všechny potřebné kroky, jež budou navrženy«, poukazujíc na to, že ohledně stavu advokátního předložilo již osnovu zákona o vyšších sazbách advokátních. — Komora vyzvala na to všechny příslušníky, aby ihned zvýšily platy personálu a předložila ministerstvu nový návrh nikoliv na zvýšení sazby notářské, nýbrž na specialisování toho, co při jednotlivých položkách soudy mají přisuzovati. Ano dokonce navrhovala snížení notářského tarifu zavedením poušálních sazeb při projednání pozůstalosti do 5000 Kč. — Tento návrh po delším jednání s referentem ministerským byl ministerstvem v zásadě přijat a vypracována osnova ve smyslu tom, jež předložena opět komoře, která s osnovou tou projevila souhlas. Po té dáno bylo ne jednou, ale několikrát ujištění našim delegátům, že tato osnova bude předložena nejbližší příští ministerské radě, jak o tom referováno téměř v každém čísle našeho časopisu v r. 1921 a 1922. — Teprve v prosinci 1922 bylo komoře z ministerstva telefonováno, že bude nutno notářskou sazbu snížit. Ačkoliv nebyla právě zmíněná osnova uzákoněna a sazba naše zvýšena, tak jako se to stalo nařízením ze dne 30. března 1921 č. 142 ohledně sazby advokátní, přece uposlechla komora této výzvy telefonické a předložila nový návrh na snížení sazby, propracovaný ve schůzi delegátů všech komor. Návrh ten vykazoval snížení 20—40%. — O tomto návrhu byla komora slyšena a při slyšení tom nebylo činěno žádných výtek ze strany ministerstva, takže jsme za to pevně měli, že návrh náš bude přijat. Překvapilo nás proto, že 12. dubna t. r. doručen byl komoře vládní návrh na novou úpravu tarifu, zcela odlišný, zavádějící maximální hranici při listinách, valných hromadách a projednáních a to tak nízkou, že byla tím vážně ohrožena existence našeho stavu. — Současně sděleno komoře, že tento návrh předkládá se ministerské radě, která konati se měla budoucí den. — Poněvadž stanovení maximální hranice dotýkalo se i stavu advokátního, oznámila to komora naše komoře advokátní, načež obě komory intervenovaly u pana ministra spravedlnosti poukazující k tomu, že nebyly o tomto návrhu komory slyšeny, i vymohly si šestidenní lhůtu za účelem podání posudku. — Posudek ten podán po úradě pražských i venkovských, na rychlo do Prahy povolanych notářů a v něm ohradila se komora proti stanovení maximální hranice vůbec, poněvadž zavádění maximální hranice neznamená akci zlevňovací, nýbrž jest jen na prospěch tříd velice zámožných i jest proto nesociální, požadovati od stran méně zámožných téhož poplatku jako od velkých kapitalistů. Dále poukazováno k tomu, že tarifování valných hromad jest novofa, která až dosud nikdy nebyla v žádném tarifu a že jest na odpor kolektivní smlouvě, kterou uzavřela komora se Svazem českých bank, jež do čítání platů notářských si nestěžovaly. — Také advokátní komora ujala se vřele našeho požadavku, načež budiž jí vzdán srdečný dík. — Veškeré naše další společné úsilí stropotalo na

neústupnosti ministerstva, jež k intenzivnímu našemu naléhání sice sazby o něco zvýšilo, ale maximální hranici a tarifování valných hromad v sazbě ponechalo. — Nezbývá, nežli podrobíti se, tak jako podrobili se museli advokáti, ijmž také jejich tarif vzdor všemu ohražování byl valně snížen. — Výkonný výbor svolal na to ihned schůzi Ústředního výboru, jemuž podal obsírnou zprávu o všech podniknutých krocích, načež Ústřední výbor usnesl se na projevu, který na jiném místě uvádíme.

Rízení pozůstalosti. Jak již přinesly denní listy zprávu, přijat byl sněmovnou i senátem vládní návrh zákona o změně projednacího řízení, o němž přinesly jsme článek Dra Čulíka v čísle předešlém. — Tento vládní návrh nebyl vůbec žádné komoře ani Spolku dříve sdělen, ačkoliv se dotýká stavu našeho co nejvíce, nýbrž bez našeho vědomí byl předložen ministerské radě a nám jako vládní návrh sněmovny. Jen náhodou jsme se o tom dozvěděli a výkonný výbor proto ihned učinil všechny možné kroky, aby zabránil přijetí článku XIV., jež znamenal podkopání veškeré agendy notářské. Výkonný výbor sepsal několik pamětních spisů na veškeré kluby poslanceké i senátorské, zvláštní zprávy referentům klubovým, posudek ministerstvu spravedlnosti, ohražení ústavně-právnímu výboru, zvláštní resoluci české fakultě právnické, kterou žádal, aby nepřipustila uzákonění ustanovení, které jest úplně cizí našemu občanskému zákonu, intervenoval u všech vlivných osob, ministrů i poslanců a jen tomuto námáhavému a obětavému úsilí výkonného výboru jest co děkovati, že ústavně-právní výbor zamítnul a škrtnl článek XIV. o movitých pozůstalostech.

Ústřední výbor konal dne 9. t. m. schůzi, kteréž předsedal náš předseda Dr. Batěk, jež ihned po zahájení učinil obsírná sdělení o důležitých událostech posledních dnů, zejména o sazbě notářské a zrušení čl. IX. Po té přednesl jednatel Dr. Čulík obsírnou jednatelskou zprávu za minulý rok a vylíčil rozdíl, jaký se jeví nyní v nazírání na stav náš oproti ročím předešlým.

V debatě na to zahájené projeveno nepokrytě nad tím rozhořčení všemi členy načež zpráva jednatelská byla jednomyslně schválena.

Podobně schválena i zpráva pokladní, přednesená pokladníkem panem notářem Schäfrem, jež vykazovala dosti příznivý stav finanční a proto usneseno, věnovati vdově po jednom notáři moravském, dřívějším členu Ústředního výboru, jež zanechal rodinu svou (4 nez. děti) v největší bídě, podporu 2000 K. (Nejllepší ilustrace k tomu, jak znamenitě se notářům vede!)

Při volbě náměstka předsedy na místě † Dra Gustava Kreimla zvolen jednohlasně notář Václav Svoboda, a za člena Ústředního výboru kooptován pan Dr. Josef Mohr, notář v Jihlavě.

Pražský sbor notářský konal valnou schůzi dne 10. t. m. za účasti 42 notářů za předsednictví komorního presidenta Dra Batka, jež vylíčil povšechnou situaci stavu našeho, načež členové komory Dr. Čulík a Dr. Král podali zevrubně vylíčení všech událostí posledních dnů a podali zprávu o všech podniknutých krocích a použitých prostředcích. Po té přednesl pan prezident projev k ministerské radě, který byl jednohlasně přijat.

Zpráva pokladní přednesená panem Drem Králem, byla rovněž jednomyslně schválena, a příspěvek komorní na běžný rok stanoven v dosavadní výši 600 K. K návrhu pokladníka věnována jedné vdově po notáři z Čech, jež nachází se v bídě, podpora 2000 K.

Za náhradníky komorní zvoleni jednomyslně kolega Václav Čepický z Přeštic a Jan Krajíček z Berouna.

Státní soud. Pan prezident republiky jmenoval přísedícími státního soudu z kruhů notářských kolegy Čepického z Přeštic a Dra Zmeka z Prahy.

Výklad tarifu. K četným dotazům kolegů, kteří upozorňují na domnělý rozpor tarifu, dle něhož notář do 2000 K musí prováděti úkony pozůstalostního řízení zdarma, kdežto při jednotlivých položkách stanovena jest odměna od 200 K, sdělujeme, že odměny od 200 do 2000 K týkají se pouze notářských úkonů na Slovensku, kde nový notářský tarif začne působiti teprve od 1. července 1924 a kde článek IX. zákona z r. 1921 nebyl uzákoněn.

Advokátní komora podala, jak oznamuje »Česká advokacie« dne 16. dubna 1923 na ministerstvo spravedlnosti